

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

5.3.2014

B7-0231/2014

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la strategia Uniunii Europene pentru regiunea arctică (2013/2595(RSP))

Charles Tannock, Konrad Szymański
în numele Grupului ECR

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la strategia Uniunii Europene pentru regiunea arctică
(2013/2595(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere rapoartele și rezoluțiile sale anterioare privind chestiunile legate de regiunea arctică, în special Rezoluția din 20 ianuarie 2011 referitoare la o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat¹, precum și raportul Comisiei parlamentare mixte a Spațiului Economic European din 28 octombrie 2013 referitor la politica privind regiunea arctică,
 - având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate din 26 iunie 2012 intitulată „Dezvoltarea unei politici a Uniunii Europene pentru regiunea arctică: progresele înregistrate din 2008 și etapele următoare” (JOIN(2012)0019) și documentele de însoțire ale serviciilor Comisiei intitulate „Inventarul activităților desfășurate în cadrul dezvoltării unei politici a Uniunii Europene pentru regiunea arctică” (SWD(2012)0182) și „Spațiul și regiunea arctică” (SWD(2012)0183),
 - având în vedere strategiile naționale noi și actualizate privind regiunea arctică și documentele de politică privind regiunea arctică din Finlanda, Suedia, Danemarca și Groenlanda, Norvegia, Rusia, SUA, Canada și Regatul Unit,
 - având în vedere declarația adoptată cu ocazia celei de-A zecea conferințe a parlamentarilor din regiunea arctică, organizate la Akureyri în perioada 5-7 septembrie 2012,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate din 26 iunie 2012 constituie încă un pas în direcția unui răspuns la solicitarea Parlamentului având ca obiect elaborarea unei politici coerente a UE privind regiunea arctică;
- B. întrucât Parlamentul a fost un participant activ în cadrul lucrărilor Comitetului permanent al parlamentarilor din regiunea arctică, prin intermediul Delegației sale pentru relațiile cu Elveția și Norvegia, la Comisia parlamentară mixtă UE-Islanda și la Comisia parlamentară mixtă a Spațiului Economic European (SEE);
- C. întrucât Danemarca, Finlanda și Suedia sunt țări arctice și atât Finlanda, cât și Suedia sunt parțial situate în interiorul cercului polar arctic; întrucât singura populație indigenă din UE, populația sami, trăiește în regiunile arctice ale Finlandei și Suediei, precum și în Norvegia și Rusia;

¹ JO C 136 E, 11.5.2012, p. 71.

- D. întrucât Norvegia, ca partener de încredere, este asociată cu UE prin intermediul SEE și al Acordului Schengen;
- E. întrucât decizia Consiliului Arcticii de la Kiruna de a da un răspuns favorabil candidaturii UE la statutul de observator este deschisă interpretărilor diferite în ceea ce privește măsura în care Uniunii Europene i se acordă acest statut de observator în cadrul Consiliului Arcticii;
- F. întrucât UE și statele sale membre contribuie semnificativ la cercetarea în regiunea arctică și întrucât programele UE sprijină proiectele majore de cercetare în regiune, care aduc beneficii atât popoarelor, cât și economiilor țărilor arctice;
- G. întrucât interesul tot mai mare față de regiunea arctică manifestat de actori din exteriorul spațiului arctic, precum China, Japonia, India și alte țări din Asia, faptul că aceștia au alocat fonduri pentru cercetarea polară și, nu în ultimul rând, confirmarea obținerii de către Coreea de Sud, China, Japonia, India și Singapore a statutului de observator în cadrul Consiliului Arcticii indică creșterea importanței geopolitice a regiunii arctice la nivel mondial,
1. reamintește adoptarea Rezoluției sale din 20 ianuarie 2011 referitoare la o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat și salută comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 26 iunie 2012; își reafirmă poziția potrivit căreia, întrucât trei state membre ale UE - Danemarca, Finlanda și Suedia - sunt țări arctice, iar Norvegia și Islanda fac parte din SEE și din spațiul Schengen, interesul manifestat de UE este legitim, în virtutea drepturilor și obligațiilor sale ce decurg din dreptul internațional, a angajamentelor asumate în cadrul politicilor privind mediul și clima, precum și al altor politici, și a activităților de finanțare și cercetare și a intereselor economice, inclusiv în domeniul transportului maritim și al exploatării resurselor naturale; reamintește, în plus, că UE dispune de întinse zone arctice de uscat în Finlanda și Suedia, care sunt locuite de unica populație indigenă din UE, și anume sami;
 2. ia act de declarația Consiliului Arcticii de la Kiruna din mai 2013 și de decizia sa privind statutul de observator al UE și al altor entități statale și îndeamnă Comisia să abordeze aspectele nesoluționate cu Canada și să informeze în mod corespunzător Parlamentul pe parcursul procesului în cauză;
 3. sprijină activitatea Comisiei în vederea obținerii statutului de observator în Consiliul Arcticii; reamintește statutul UE și al statelor sale membre de membri activi ai altor organizații privind Arctica, precum Organizația Maritimă Internațională (OMI), și nu de observatori, și subliniază necesitatea de a acorda din o atenție sporită activităților instituțiilor UE în domenii de interes pentru UE și statele sale membre la nivel politic și economic și, în special, de a ține seama de interesele UE și ale statelor sale membre în utilizarea, modificarea și dezvoltarea de programe sau politici ale UE care au sau pot avea impact asupra regiunii arctice și care, prin urmare, pot, de asemenea, servi intereselor acesteia;
 4. subliniază importanța stațiilor de cercetare polară ale statelor membre și reamintește contribuțiile UE la cercetare și dezvoltare, precum și implicarea în acțiunile din

regiunea arctică a operatorilor economici înregistrați în Uniune și care își desfășoară activitatea în temeiul legislației UE;

5. susține cu fermitate libertatea în cercetarea științifică în regiunea arctică și încurajează o cooperare extinsă între statele care desfășoară activități în domeniul cercetărilor arctice multidisciplinare, precum și în vederea dezvoltării de infrastructuri de cercetare;
6. solicită Comisiei ca, având în vedere numărul foarte mare de activități în domeniul științific, economic și civic, în special în regiunea arctică europeană, în regiunea Mării Barents, dar și în afara acestora, să dezvolte practici în vederea unei mai bune utilizări a actualei finanțări UE și a asigurării unui echilibru adecvat între protejarea și dezvoltarea regiunii arctice în cadrul atribuirii de fonduri UE acestei regiuni;
7. salută aplicarea Acordului privind operațiunile de căutare și salvare și a Acordului privind capacitățile de intervenție în cazul scurgerilor de petrol de către membrii Consiliului Arctic și solicită implicarea activă a instituțiilor și întreprinderilor europene în procesul de punere în aplicare;
8. salută noile strategii pentru regiunea arctică publicate recent de statele membre ale UE care sunt membre ale Consiliului Arctic, și anume, Finlanda, Danemarca și Suedia, cât și de state observatoare, precum Germania și Regatul Unit, și își exprimă speranța că strategiile actualizate vor duce nu doar la o înțelegere mai conformă cu realitatea, ci și la angajamente concrete în regiunea arctică, evidențiind astfel necesitatea de a lua în considerare programele și politicile comune ale UE care afectează regiunea arctică;
9. solicită Comisiei să dezvolte o cooperare mai strânsă cu Islanda în domenii de interes comun, cum ar fi dezvoltarea transportului maritim și a energiilor regenerabile, exploatând pe deplin instrumentele existente și încurajând cooperarea dintre actorii europeni și cei islandezi în domeniul cercetării și al afacerilor, în special având în vedere activitățile tot mai numeroase ale actorilor chinezi, asigurând faptul că interesele europene nu sunt subminate în această regiune importantă din punct de vedere strategic;
10. sugerează, în continuare, o aliniere mai bună a programelor existente și a contribuțiilor la finanțarea Dimensiunii Nordice, în vederea atribuirii în mod eficient a fondurilor și a definirii clare a priorităților de investiții în regiunea arctică; solicită înființarea unei platforme a Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) al Comisiei, responsabile cu asigurarea atribuirii în mod coerent a fondurilor pentru regiunea arctică;
11. își afirmă sprijinul pentru înființarea Centrului UE de informare cu privire la regiunea arctică, o rețea stabilită în regiunea arctică ce își propune să informeze și să pună în legătură actorii din această regiune și din UE, și subliniază în acest sens că este absolut necesar ca acest proiect să includă o interfață specială pentru actorii instituționali ai UE; recunoaște rolul Forumului UE privind regiunea arctică de la Bruxelles drept platformă unică de promovare a înțelegerii în rândul gamei largi de actori relevanți din regiunea arctică și din UE și de creare a unor legături între domeniul elaborării de politici, al științei și al afacerilor;
12. solicită Comisiei și SEAE ca, în lumina faptelor și evoluțiilor menționate anterior, să elaboreze și să prezinte o strategie socioeconomică vizionară și coerentă pentru

angajamentul UE în Arctica, asigurându-se că interesele UE și ale statelor membre sunt luate în considerare ori de câte ori sunt elaborate, modificate sau actualizate politici care afectează regiunea arctică;

13. solicită Comisiei și SEAE să elaboreze un plan de acțiune menit să definească măsuri concrete pentru punerea în aplicare coerentă a unei astfel de strategii, precum și a politicilor și programelor existente legate de regiunea arctică, pentru a asigura o abordare coordonată în ceea ce privește problemele legate de regiunea arctică;
14. subliniază impactul global al schimbărilor din regiunea arctică și importanța reducerii poluării cauzate de activitățile tot mai numeroase desfășurate în această regiune; subliniază faptul că schimbările climatice produse în regiunea arctică vor avea un impact major asupra zonelor de coastă din Europa și de pe alte continente, precum și asupra sectoarelor dependente de climă din Europa, precum agricultura și pescuitul, energia, creșterea renilor, vânătoarea, turismul și transporturile;
15. recunoaște faptul că efectele topirii stratului de gheață și ale temperaturilor mai ridicate nu constituie numai un risc de dislocare a populației indigene, amenințând astfel modul de viață indigen, ci, de asemenea, creează posibilități de dezvoltare economică în regiunea arctică; recunoaște dorința locuitorilor și guvernelor din regiunea arctică cu responsabilități și drepturi suverane de a urmări în continuare o dezvoltare economică sustenabilă, protejând totodată sursele de venit tradiționale ale populațiilor indigene și caracterul foarte fragil al ecosistemelor arctice;
16. confirmă afirmațiile sale anterioare referitoare la drepturile popoarelor indigene în general, și ale populației sami, singura populație indigenă a UE, în mod special, și îndeamnă Comisia să găsească noi modalități prin care să se asigure că vocea acestora este auzită și experiența lor este luată în considerare în cadrul proceselor decizionale ale UE; propune, în acest sens, să se sprijine crearea la Bruxelles a unei reprezentanțe independente a populațiilor indigene;
17. subliniază importanța majoră a siguranței și a securității noilor rute comerciale mondiale pe mare din regiunea arctică, îndeosebi pentru economiile UE și ale statelor membre, dat fiind faptul că aceste țări controlează 40 % din transportul maritim comercial mondial; salută activitatea desfășurată de Organizația Maritimă Internațională (OMI) pentru finalizarea unui cod polar obligatoriu pentru navigație; îndeamnă statele membre și Comisia să mențină un contact apropiat cu instituturile de cercetare europene și cu întreprinderile de transport și asigurări, pentru a se asigura că noile tehnologii și experiențe sunt luate în considerare; subliniază că UE și statele sale membre ar trebui să apere în mod activ libertatea mărilor și dreptul de liberă trecere prin apele internaționale; încurajează cooperarea în cercetare și investiții în scopul dezvoltării unei infrastructuri solide și sigure pentru căile maritime din regiunea arctică;
18. invită statele din regiune să se asigure că orice rută de transport folosită în prezent - și cele care pot apărea în viitor - este deschisă transportului maritim internațional și să se abțină de la introducerea oricăror sarcini arbitrare unilaterale, administrative sau financiare, care ar putea îngreuna transportul maritim în regiunea arctică, altele decât măsurile convenite la nivel internațional menite să crească securitatea sau protecția mediului;

19. reamintește dreptul populațiilor din regiunea arctică de a-și stabili singure mijloacele de câștigare a existenței și recunoaște dorința acestora de dezvoltare sustenabilă a regiunii și solicită Comisiei să raporteze care programe UE ar putea fi folosite pentru a sprijini o astfel de dezvoltare sustenabilă echilibrată, pe termen lung, și să elaboreze măsuri în vederea realizării unor contribuții mai concrete la îndeplinirea acestei dorințe;
20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre și guvernelor și parlamentelor statelor din regiunea arctică.